

USNESENÍ

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedy Milana Podhrázkého a soudců Petra Mikeše a Jitky Zavřelové v právní věci žalobce: **Ing. J. Š.**, zast. doc. JUDr. et Mgr. Janem Brázdou, Ph.D., advokátem se sídlem Malá 6, Plzeň, proti žalovanému: **Krajský úřad Plzeňského kraje**, se sídlem Škroupova 18, Plzeň, proti rozhodnutí žalovaného ze dne 15. 11. 2022, čj. PK-DSH/11310/22, o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Krajského soudu v Plzni ze dne 28. 3. 2023, čj. 33 A 1/2023-62,

t a k t o :

- I. Kasační stížnost **se odmítá**.
- II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení.
- III. Žalobci **se vrací** zaplacený soudní poplatek ve výši 5 000 Kč, který bude vyplacen z účtu Nejvyššího správního soudu do 30 dnů od právní moci tohoto usnesení k rukám jeho zástupce.

O d ů v o d n ě n í :

I. Vymezení věci

[1] Městský úřad Klatovy rozhodnutím ze dne 6. 9. 2022, čj. OD/18961/22/Kk ze dne 6. 9. 2022, uznal žalobce vinným ze spáchání přestupku dle § 125c odst. 1 písm. d) zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích a o změnách některých zákonů (zákon o silničním provozu), kterého se dopustil porušením povinnosti stanovené v § 5 odst. 1 písm. f) téhož zákona. Konkrétně se přes výzvu policisty odmítl podrobit vyšetření ke zjištění, zda nebyl při řízení vozidla ovlivněn alkoholem a rovněž odmítl i provedení odborného lékařského vyšetření ve zdravotnickém zařízení. Za to mu uložil pokutu 30 000 Kč, zákaz řízení všech motorových vozidel na dobu 14 měsíců a povinnost náhrady nákladů řízení. Odvolání žalobce proti tomuto rozhodnutí žalovaný v záhlaví označeným rozhodnutím zamítl a prvostupňové rozhodnutí potvrdil.

[2] Proti rozhodnutí žalovaného podal žalobce žalobu ke Krajskému soudu v Plzni, který ji shora označeným rozsudkem zamítl. Předně se neztotožnil s námitkou žalobce, že konání ústního jednání před správním orgánem I. stupně v nepřítomnosti žalobce bylo v

rozporu se zákonem. S odkazem na judikaturu krajský soud dovodil, že žalobce byl řádně předvolán a poučen o následcích své nepřítomnosti. Žalobce sice omluvu z ústního jednání zaslal, avšak v nedostatečné formě (nedoložil důvod nepřítomnosti). Jeho zástupce, který mohl všechna práva účastníka vykonat za zastoupeného (případně i navrhnout výslech žalobce) se z jednání neomluvil. K námitce týkající se rozporu v podkladech (existence kamerového záznamu a možnost jeho dodatečného smazání v reakci na stížnost žalobce na postup Policie ČR) soud uvedl, že se ztotožnil se závěry žalovaného. K prokázání skutkového stavu nebylo takového záznamu třeba, neboť ten byl prokázán svědeckými výpověďmi policistů a oznámením o přestupku. Jde-li o namítané šikanózní chování ze strany policistů (žalobce byl podle svých tvrzení již několikrát kontrolován, vždy se kontrole podřídil a výsledek kontroly byl vždy negativní), krajský soud uvedl, že žalobce byl již v minulosti potrestán zákazem činnosti za přestupek spočívající v řízení vozidla pod vlivem alkoholu. Dále zdůraznil, že dohled na bezpečnost a plynulost provozu na pozemních komunikacích, který je součástí hlídkové služby policistů, je sám o sobě zákonným důvodem k zastavení vozidla. Odkázal i na sdělení Krajského ředitelství policie Plzeňského kraje, podle něhož nebylo zjištěno ani prokázáno, že by policisté příslušného obvodního oddělení žalobce šikanovali nepřiměřeně častým a bezdůvodným zastavováním.

II. Obsah kasační stížnosti a vyjádření žalovaného

[3] Proti rozsudku krajského soudu podal žalobce (stěžovatel) kasační stížnost. Přednesl, že kasační stížnost podává z důvodů dle § 103 odst. 1 písm. a), b) a d) s. ř. s. Dále popsal okolnosti, za nichž mělo dojít k jeho kontrole policisty. K tomu dodal, že na jejich jednání podal stížnost. Uvedl dále, že v celém řízení nebyl slyšen. Když bylo nařízeno ústní jednání u správního orgánu I. stupně, akutně onemocněl a byl převezen k hospitalizaci do nemocnice (ke kasační stížnosti mimo jiné připojil lékařskou zprávu o hospitalizaci od 21. 8. 2022 do 2. 9. 2022). Správní orgán, ačkoliv mu to bylo sděleno neprodleně, uskutečnil jednání bez přítomnosti stěžovatele. Námitka správního orgánu, že se jednání mohl zúčastnit zmocněnec, je lichá, neboť správní orgán nijak nesdělil, že ústní jednání bude provedeno i bez přítomnosti stěžovatele a dále zmocněnec, byť by se dostavil na jednání, by nemohl vypovídat za stěžovatele. Správní orgán také nedostatečně zajistil důkazní stav (nezajistil záznam z kamery v policejním vozidle). Stěžovatel rovněž popírá, že by jej policie stavěla za použití výstražného rozhlasového zařízení. Závěrem pak uvedl, že má za to, že krajský soud přehlédl nezákonnosti spočívající v nezákonném posouzení otázky soudem v předcházejícím řízení, a dále že správní řízení mělo vady spočívající v tom, že skutková podstata, z níž správní orgán v napadeném rozhodnutí vycházel, nemá oporu ve spisech a je s nimi v rozporu.

[4] Žalovaný předně poukázal na to, že stěžovatel neargumentuje žádným důvodem svědčícím podle judikatury přijatelnosti kasační stížnosti. Jako nepřijatelná by tedy podle něj měla být odmítnuta. Stěžovatel podle žalovaného v zásadě jen opakuje svá skutková tvrzení a námitky obsažené v žalobě. Nijak však nerozvádí, jakou nezákonnost měl soud přehlédnout a nepolemizuje ani s tím, jak soud námitky vypořádal.

III. Posouzení Nejvyšším správním soudem

pokračování

[5] Nejvyšší správní soud se s ohledem na podobou uplatněné kasační argumentace, na kterou poukázal i žalovaný, musel předně zabývat přípustností kasační stížnosti. Dospěl přitom k závěru, že kasační stížnost není přípustná.

[6] Především je třeba zdůraznit, že kasační stížnost lze podat jen z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. Kasační stížnost podaná z jiných důvodů je nepřípustná dle § 104 odst. 4 s. ř. s. Stěžovatel musí reagovat na argumentaci krajského soudu a uvádět, z jakých důvodů jsou závěry, které krajský soud v napadeném rozsudku uvedl, nesprávné. Pokud tak neučiní a pouze znovu zopakuje námitky, které uvedl v řízení před krajským soudem, aniž by jakkoliv reflektoval argumentaci krajského soudu, pak za předpokladu, že uvedené námitky krajský soud vypořádal a nelze v jejich opakování spatřovat setrvání na dříve vznesené argumentaci, která je nadále schopná obstát proti závěrům krajského soudu, nejsou takové námitky přípustné (usnesení NSS ze dne 10. 9. 2009, čj. 7 Afs 106/2009-77, č. 2103/2010 Sb. NSS, ze dne 15. 9. 2009, čj. 6 Ads 113/2009-43, nebo ze dne 14. 6. 2016, čj. 1 As 271/2015-36). Kasační stížnost je opravným prostředkem proti pravomocnému rozhodnutí krajského soudu ve správním soudnictví (§ 102 s. ř. s.). Aby tedy byla přípustná, musí stěžovatel reagovat na rozhodnutí krajského soudu a kvalifikovaným způsobem zpochybňovat právě jeho závěry (viz též usnesení NSS ze dne 30. 6. 2020, čj. 10 As 181/2019-63, č. 4051/2020 Sb. NSS).

[7] Jinak řečeno, aby byla kasační stížnost přípustná a projednatelná, nemůže spočívat v pouhém zopakování žalobních námitek anebo se nemůže zakládat výhradně na argumentaci, která se zcela míjí s nosnými důvody napadeného rozhodnutí krajského soudu. Tomuto požadavku však stěžovatel v tomto řízení nedostál. Ostatně většina kasační argumentace je i přímo formulována jako zpochybnění závěrů „správního orgánu“ a nikoliv krajského soudu. Odůvodnění kasační stížnosti ve shora reprodukované podobě pak nemůže v dané věci představovat ani přípustné zopakování argumentace, které by mohlo proti závěrům napadeného rozsudku nadále obstát.

[8] Jde-li o neúčast žalobce při jednání u správního orgánu I. stupně, tomu se krajský soud věnoval v bodě 11 napadeného rozsudku, a to i s odkazem na judikaturu. Dovedl, že se nejednalo nezákonný postup. Vysvětlil, proč nemohla omluva stěžovatele obstát a zabýval se i možnou účastí zástupce stěžovatele na tomto jednání. Na tyto závěry krajského soudu však stěžovatel v kasační stížnosti nijak nereaguje a pouze setrvává (dosti obecně a především bez jakékoliv polemiky s krajským soudem) na tom, že v době jednání byl hospitalizován v nemocnici, a že „námitka správního orgánu“ o možné účasti zástupce stěžovatele u jednání je lichá.

[9] Stejně tak není možné za přípustnou kasační argumentaci považovat ani dvě stručné poznámky stěžovatele týkající se nedostatečně zjištěného skutkového stavu ze strany správních orgánů (stěžovatel zmiňuje jednak nezajištění záznamu z kamery v policejním vozidle, a jednak popírá použití výstražného rozhlasového zařízení ze strany policie). K námitkám stěžovatele týkajícím se zjištěného skutkového stavu se krajský soud v napadeném rozsudku vyjádřil v bodě 12. Mimo jiné zde vysvětlil, na základě čeho považuje skutkový stav za dostatečně prokázaný a proč podle něj záznam nebyl potřeba. Na konkrétní závěry krajského soudu však stěžovatel v kasační stížnosti nijak nereaguje.

[10] Pro úplnost je třeba připomenout požadavek, podle něhož má-li určitá argumentace vůbec představovat kasační námitku, musí být dostatečně konkrétní (rozsudek NSS z 26. 4. 2023, čj. 8 As 163/2021-59 či usnesení NSS ze dne 25. 8. 2023, čj. 8 As 5/2022-44). Z toho důvodu tedy rozhodně nelze za projednatelné kasační námitky považovat ani obecné formulace stěžovatele týkající se tvrzené nezákonnosti napadeného rozsudku, resp. rekapitulaci znění zákona (soudního řádu správního).

IV. Závěr a náklady řízení

[11] Vzhledem k tomu, že stěžovatel z výše uvedených důvodů v kasační stížnosti neuplatnil ani jednu přípustnou kasační námitku, Nejvyšší správní soud dospěl k závěru, že kasační stížnost jako celek je nepřipustná, a proto ji odmítl [§ 104 odst. 4 s. ř. s. ve spojení s § 120 s. ř. s. a § 46 odst. 1 písm. d) s. ř. s.].

[12] O náhradě nákladů řízení rozhodl soud v souladu s § 60 odst. 3 ve spojení s § 120 s. ř. s., podle nichž žádný z účastníků řízení nemá právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti, byla-li kasační stížnost odmítnuta.

[13] Nejvyšší správní soud rozhodl o vrácení soudního poplatku za kasační stížnost ve výši 5 000 Kč stěžovateli podle § 10 odst. 3 věty poslední zákona č. 549/1991 Sb., o soudních poplatcích. Podle tohoto ustanovení soud vrátí z účtu soudu zaplacený poplatek, byl-li návrh na zahájení řízení před prvním jednáním odmítnut. Soudní poplatek ve výši 5 000 Kč tak bude v souladu s § 10a odst. 1 zákona o soudních poplatcích vrácen k rukám jeho zástupce, a to do 30 dnů od právní moci tohoto rozhodnutí.

P o u č e n í: Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně 27. června 2024

Milan Podhrázký
předseda senátu